

ONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA
L n. 48
24
12
IN STRAINATATE:
60
SERȚIUNI ȘI RECLAME:
10 litere petit, pagina IV, 30 bani.
JII, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi.
Reclame 2 lei noi linia.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

Număr în capitală 10 bani.

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Hansen-stein & Vogler în Vienna, Wallfischgasse 100. A. Oppelk în Vienna, Stubenbastei 2. Rudolph Mosse în Vienna, Seilerstätte 2. Philipp Loh în Vienna, Eschenbachgasse 11. I. Lang & Comp. în Paga, Hava-Luffite & Comp. în Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Drouot 2 Paris; Kug. Misoud, 139-140, Fleet Street London. Scrierilor nefrancate nu se primesc. Articolele nepublicate se vor arda. Un număr în Districte 15 bani.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'de Bucuresti, 25 Aprilie.', 'Cursul de Viena, 7 Maid.', 'Cursul de Berlin, 6 Maid.'

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'Renta ungară în aur', 'Bonuri de tezaur usg.', 'Imprumutul austr. în hârtie.'

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'Acțiunile Căilor ferate române.', 'Obligațiunile române 6 1/2 %', 'Prioritățile C. fer. rom. 8 1/2 %'.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'Bucuresti - Nuceava', 'Bucuresti - Veroleroza', 'Veroleroza - Bucuresti'.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'Suceava - Bucuresti', 'Bucuresti - Giurgiu', 'Giurgiu - Bucuresti'.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'Bucuresti - Galati', 'Galati - Bucuresti', 'Bucuresti - Barboși'.

BUCUREȘTI 26 APRILIE 8 MAIU

În ziarul oficios, și indeobște informat „Fremdenblatt” s-a prezentat următoarele: Cum ni se vestește din București de astăzi, Rensia stăruie fără încetare pentru încheierea unei convenții care și a și supus guvernului român proiect pentru o asemenea convenție. În unul din articolele acestui act de convenție Rusia își rezervă dreptul de a stabili în România done la Ploiești și altul la Focșani. În România se obligă, a depărta dela toate trupele, comanele, depoziții, un cuvânt toate lucrurile ce s-au găsit, ba a muta chiar comanda și a trupelor din România într'un altă Provincie. Până acum guvernul român tot mai refuză a încheia o asemenea convenție. Dacă orî nu snt adevărate aceste știri și nici nu stăruim a ști, dar ce chiar crezând de cuvîntă, dar, nu e nimic mai îndoișor și că stăruințele ni-ar fi zadare. Loc dar' de a ne rosti ori de cine ca cine-va să se rostească de acestor știri, ne mărginim a produce următoarele rînduri, pe ori-cine le poate ceti în numărul 22 Aprilie al ziarului „Românul”.

Rusiei. Insa din momentul ce ne îndatorase a face tot felul de înlesniri armatelor rusești, acea convenție crea o complicitate între Rusia și România. Turcia, cu drept cuvînt, o și înțelese ast-fel, și răspuse prin bombardarea orașelor noastre de pe Dunăre. Ce era în fond convenția de la 4 Aprilie? Un tratat de alianță prin care, pe d'oparte soarta României se lega până la oare-care punct de soarta armelor Rusiei, iar pe de alta Rusia își impunea toate sacrificiile, prin urmare își rezerva și toate onorurile și toate avantajele în cas de izbîndă. Acea convenție era în adevăr singurul lucru ce ne mai rămănea să facem pentru a ne garanta, pe cât ne era prin putință, integritatea teritoriului și pentru a feri țara de calamitățile unei ocupații rusești, făcute în condițiunile d'ordinară. Dar convenția singură era un act cu totul necomplet: trebuia participarea la rebel spre a o completa, spre a-i da o sancțiune. Pentru noi este vedit că, dacă în urma încheierii acelei convenții, n'am fi luat parte la rebel, am fi avut toate avantajele legate de un tratat de alianță cu Rusia, fără nici unul din avantajele. Nu este nimeni care să nu recunoască că, dacă n'am fi făcut și noi sacrificie de sânge și de avere, n'am fi avut dreptul de a pretinde nimic și că pretențiunile noastre, dacă ar fi cutezat a se produce, ar fi fost acoperite poate de disprețul învingătorului și de bună seamă de deriderea Europei. Toată lumea ne ar fi zis că, prea degenerați, prea neputincioși spre a merge să dăm noi înși-ne pept cu inamicul, pentru revendicarea independenței noastre absolute, ne-au făcut compliciti, furnisori și pahonții armatei rusești, pentru ca ea să meargă să și verse sângele pentru noi. Consecințele unei asemenea judecări ori cine le poate înțelege. Era dar neapărat să mergem să dobîndim prin noi înși-ne ceea ce credeam că aveam dreptul de a dobîndi. Recunoștința este un frumos simțiment, care onoră pe acela ce l' încearcă; însă nu mulți să cred răsplătiți de un serviciu făcut numai prin recunoștința ce și atrag, ci fac a se plăti foarte scump serviciul și pretind apoi și recunoștința, pe d'asupra socotelei. Vom face aci o mărturisire, pe care unii vor găsi-o poate nedibace. Noi însă, avînd credința numai în adevăr, sntem convinși că dibăcia reală și folositoare constă în a servi bine de adevăr, și numai de adevăr. Se zice că am trecut Dunărea ca să ne batem pentru Ruși, ca să i scăpăm pe dînsii din critica situațiune în care se aflau. Ei bine, nu. Am trecut Dunărea ca să ne batem pentru noi înși-ne, pentru independența noastră, ca să ne rădicăm pe noi înși-ne, și ca să do-

bîndim o garanție mai mult în contra Rușilor chiar. Acesta este scopul real al intrării noastre în rebel. Dar tot atât de adevărat este că prin ajutorul nostru Rușii au putut să scape din cea mai teribilă pozițiune, că prin ajutorul nostru Osman-pașa a putut să fie oprit în mersul său triumfător. Tot atât de adevărat este că, fără ajutorul armatei române, Rușii ar fi fost nevoiți să retracă imediat Dunărea, lăsînd fără comunicații și fără mijloace de întărire armata de la Șipca și chiar în mare parte armata de sub comanda marelui duce moștenitor. Ori-cine își poate închipui desastrelor ce ar fi decurs de aci: capitularea poate a armatei de la Șipca, avîntul luat de Turci și necesitatea pentru Ruși de a reîncepe campania, cu o noă armată, în condițiuni cu mult mai desavantajoase. Tot atât de adevărat este, în fine, că după luptele de la 30 și 31 August din jurul Plevnei, lupte în care Rușii își pierduseră toate pozițiunile cucerite, o mare mulțime de oameni și mai multe tunuri, armata asediatoare rusă din jurul Plevnei era redusă la un număr inferior trupelor române. Atunci mulți ofițeri ruși cereau să se rădice asediul Plevnei, spre a se înlătura un desastru nereparabil. Dacă acel asediu, care a asigurat victoria definitivă, a putut să fie menținut cu energie, aceasta se datorește mai cu osebire armatei române care, de la luptele de la 30 și 31 August până la sosirea gardei imperiale, a dus greul asediului. Toate acestea snt adevărate, snt fapte pozitive. Ele n'au fost însă decât efectele scopului principal al armatei române, care era de a cuceri independența absolută a țării prin propria sa putere, de a rădica prestigiul națiunii române și de a da țerei o garanție mai mult în contra pretențiunilor eventuale ale Rusiei. Totuși, dacă Rușii „să inima sus pusă”, nu trebuie să ne cunoască serviciile reale ce le-am adus în momentul celui mai mare pericol; nu trebuie să uite că dacă armata română n'ar fi trecut Dunărea în timpul când Osman-pașa înainta victorios, rebelul s'ar urma încă și astăzi, nu zicem fără sorți de izbîndă pentru Ruși, dar de bună seamă în condițiuni foarte desastroase și foarte umilitoare pentru marele imperiu de la Nord. Cât despre noi, mărturisim că împrejurările ne au favorizat mult. Primele neisbînde ale Rușilor, pîreau a fi a-nume venite spre a mări rolul României și însemnătatea cooperării armatei ei. Aceste neisbînde slăbiră pe Ruși, cari pînă atunci ne înlăturaseră sistematic de la o participare în condițiuni demne la rebel, să ne ceară cu slăbuință să trecem Dunărea în mare grabă și cu condițiunile pe cari le voiam noi. Făcut-am bine de a o trece? Bine am făcut, fiind că prin convențiunea ce fuserăm nevoiți a încheia, făcuserăm în realitate cauză comună cu Rusia și ast-fel, ne-

isbînda ei, și numai de cât-va timp, s'ar fi resfrînt și asupra noastră. Atât din ale „Românului.” Convențiunea de la 4 Aprilie era un tratat de alianță. Dar atunci, când opozițiunea zicea, că această convenție ne duce la alianță, guvernul și organele sale declară că România nu se va alia cu Rusia. Convențiunea de la 4 Aprilie era un tratat de alianță, dar era singurul lucru ce ne mai rămănea. Convențiunea era un tratat de alianță, dar fusesem nevoiți să o încheiam. Convenția era un tratat de alianță, dar numai „neisbîndele slăbiră pe Ruși, cari pînă atunci ne înlăturaseră sistematic de la o participare în condițiuni demne la rebel, să ne ceară cu slăbuință să trecem Dunărea.” În sfîrșit, convențiunea de la 4 Aprilie era un tratat de alianță; dar primul ministru declară în o circulară că această convențiune pîoă în ziua de astăzi tot mai are valoare. Ce este astăzi convențiunea de la 4 Aprilie? Cerem iertare, dar trebuie să mărturisim, că ori câtă lipsă de bună-cuviință ar fi în articolul „Românului” la adresa Rusiei, acest articol nu a fost scris spre a convinge pe Români, ci spre a face pe Ruși să înțeleagă, că încheierea unei noue convențiuni militare ar fi cel puțin de prisos. Ce-i drept, Lumea admiră vitejia dorobanților, dar România era nevoită să încheie o convenție, în urmă cărei acești dorobanți puteau să fie sistematiceste înlăturați de la câmpul de luptă, era nevoită, fiind-că încheierea unei asemenea tratat de alianță era singurul lucru ce i mai rămănea unei țări, pe care lumea o admiră. Cu toate aceste „Românul” se plînge de lipsă de „dibăcie”. O! „Românul” e dibăciul, chiar mai mult de dibăciul! — Cel puțin față cu niște oameni ce nu vor să înțeleagă.

DIN AFARA

Engltera. Dispozițiunile popoului englezesc devin din nou mai pacifice; cu toate aceste Cabinetul de St. James urmează a stăruie ca congresul să nu se întrunească de cât după ce Rusia va fi declarat că supune întregul tratat de la San Stefano aprecierii puterilor europene. Dar cabinetul ruseesc refuză de

a prezenta congresului întregul tratat, obiectînd că aceasta ar fi pentru dînsul o înjosire. După știrile sosite din St. Petersburg, Germania, fiind seamă de această deosebire de vederi, e hotărâtă a supune din partea ei întregul tratat congresului. Chiar adevărată fiind această știre, nu se știe, dacă guvernul ruseesc va consimți ca, fie chiar din partea Germaniei, întregul tratat de pace să fie supus aprecierii viitorului congres, și dacă guvernul englezesc va fi satisfăcut prin aceasta și nu va stăruie ca Rusia însă și să supună tratatul congresului. De-o-camdată se asigură, că atât la Londra, cât și la St. Petersburg dispozițiunile snt mai pacifice și ambele guverne snt hotărâte a încheia o înțelegere directă asupra condițiunilor întrunirii viitorului congres. Cabinetul din St. Petersburg așteaptă însă ca înainte de toate Lordul Salisbury să răspundă la memoriul Principelui Gortiacoff asupra tratatului de pace de la San Stefano. Într'un discurs rostit cu ocaziunea unui banchet, ministrul Crosz se pronunță în următorul mod asupra politicei guvernului englezesc: Ceea ce crede Europa după părerea mea și ceea ce va ține marea majoritate a poporului englez, e că, dacă Rusia voințe să modifice tratatele de la 1856 și 1871, ea trebuie să se sfătuiască cu celelalte puteri ale Europei în privirea schimbărilor, ce snt a se face. (Aplaus) Dar tocmai acesta e punctul în litigiu. Nu vom război, pentru-că nimeni nu cunoaște mai bine de cât noi colosală responsabilitate a guvernului, care încercă țara într'un război cu pierderea de vieți și de bani, cari snt armarea lui, ori care i-ar fi rezultatul. Dar există lucruri mai rele de cât războiul, mai rele de cât pierderile de vieți, și pierderea onorului națiunii. (Aplaus) E o doctrină nenorocită doctrina ramperii tratatelor. Ce va deveni tratatul, care protejează Belgia? Înainte de a fi făcut în camera comonselor propunerea de a renunța la toate tratatele, cari ar putea încerca Anglia într'un război. E o poziție, în care n'ar dori să văd pe Anglia, pe câtă vreme am onoarea a fi ministru al corosneli. (Aplaus) De va fi congres, Anglia va cere de sigur că tratatul de la San Stefano să fie desbătut în întregul lui. Luată una câte una clausulele diferite pot să aibă un aspect destul de nevinovat, dar împreunându-le la o laltă, am găsi că snt desastroase. Ori-ce schimbare a tratatelor existente trebuie deci să fie rezultatul unei conferențe libere și deschise a tuturor acelor, cari să subsemnă tratatul de la 1856 și 1871, iar proiectul de tratat de la San-Stefano trebuie luat ca întreg nu cu bucată. În tratatul de la San-Stefano snt fără nici o îndoială puncte din care după a noastră părere n'ar putea să remete o pace durabilă. Vom fi în stare celorlalte națiuni europene și lumii întregi, și poate vom i-butii să convingem și pe Rusia, cum-că lu-

interesul ei și în al Europei tratatul de la San-Stefano trebuie schimbat. Tratatul trebuie pus pe masă la dispoziție și când va sta acolo ne vom purta onest cu dânsul. Știm, că ad intervenit schimbări; suntem gata de a recunoaște faptele, dar ca semnatari ai tratatelor de la 1856 și 1871 trebuie să luăm parte la discuție. Ceea-ce vom avea de zis Rusiei și adversarilor noștri, adversarilor noștri europeni, e următorul lucru: «Dacă ne dați vina, e' am fi zis, că vom război, noi zicem, că facem numai aceea, ce (o știți în fondul inimii) ați făcut și voi de ați fi fost în poziția noastră, căci al vostru e tratatul, pe care ne-am silit a-l mântui».

Austro-Ungaria. — Știrile despre concentrările de trupe în Croația sunt desmințite, asigurându-se, că mareșalul de câmp Filipović a fost numai însărcinat a face o inspecție generală. Această desmințire nu implică însă negarea planului de a ocupa Bosnia și Herțegovina. În o corespondență adresată din Viena ziarului „Nord. Allg. Ztg.” se asigură înse, că până acum nu s'a luat încă hotărârea definitivă în această privință, că ocupând chiar cele două provincii, cabinetul din Viena nu va lua această măsură contra Porții otomane și cu atât mai puțin contra tratatelor existente.

Monarchia Austro-Ungară are interes de a asigura ordinea publică în aceste provincii și prin urmare cabinetul din Viena negociază cu ministrul Porții pentru reformele de introdus într'ensele, și de sigur o eventuală ocupare din partea Turcilor, nu va fi privită ca o măsură ostilă.

După corespondența ziarului din Berlin, cea mai apropiată ocaziune pentru ocuparea celor două provincii turcești ar putea să fie internarea refugiaților, care nu vor să se întoarcă în patria lor, deși au fost provocați la aceasta. Sumele de ajutoare pentru dânsii nu sunt prevăzute de cât până în luna Mai; cu toate aceste guvernul a ordonat să se urmeze a li se da ajutoare.

Bucovina și Basarabia.

IV

Negoțierile private la cedarea Bucovinei.

Țiind seamă de agitațiunea musulmanilor și de stăruințele lui Zegelin pe lângă ministrul Porții, Baronul Thugut se teme de complicațiuni mai serioase; renunță deci atât la vechia Orșova, cât și la terenul ce era de a se lua din ținutul Hotinului.

Renunțând însă pentru deocamdată, el rezervă Curții din Viena dreptul de a renoi aceste cereri la timp mai oportun.

În raportul său despre încheierea convențiunii Internațiunii arată, că, obligându-se Poarta otomană a păstra liniștea și buna înțelegere la vechia Orșova, Curtea din Viena va putea zice în viitor, că acest obligament a fost nesocotit și astfel va putea face din nou cererea să i se cedeze Orșova și ținutul ei. Și, în adevăr, în tractatul de pace de la Șiștov, încheiat la 4 August 1791, Poarta otomană cedează Curții din Viena Orșova și ținutul ei.

Cât despre ținutul Hotinului, Baronul Thugut formulează cesțiunea astfel, că primește a se pune în convenție clausula, ca comisarii împărătești de delimitare să fie obligați a nu cere nimic din „terelele afectate” ale fortăreței Hotinului. El sperază însă, că va isbuti să indulece pe comisarii turcesci și cu atât mai mult pe pașa de Hotin a da Porții raporturi, din cari va rezulta, că terenul, pe care îl vor cere comisarii împărătești din ținutul Hotinului, nu face parte din „terelele afectate” ale fortăreței.

După încheierea convențiunii, planul de acțiune a lui Thugut e dar scurt și lămurit. Deși harta, pe care o dăduse Porții, a fost semnată și sigilată în mai multe locuri atât de către Baronul Thugut, cât și de către ministrul turcesc, Internațiunii spera, că atât comisarii turcesci, cât și Pașa din Hotin vor face, cu ocaziunea delimitărilor, concesiunile cerute peste hotarele semnate în această hartă.

Rămănea deci să și asigureze bunele dispozițiuni ale acestor doi.

Poarta numește comisari de delimitare pe Mehmed Tahir Aga. Deși Curtea din Viena ar fi dorit să numească mai mulți comisari, Kaunitz se bucură că Poarta a numit unul singur, de oare-ce este mai lesne a dispune de un singur om decât de mai mulți. El însărcinează însă pe Thugut a stăruia ca nici acest singur comisari să nu verifice granițele Ardealului despre Moldova și Muntenia, de oare-ce era de temut, că, fiind Turcii bine informați despre întinderea teritoriilor ocupate prin înaintarea pajurilor, se vor naște complicațiuni nouă și chiar mai grave decât cele de până atunci. Potrivit cu această însărcinare, Thugut face ca comisarii turcesci să plece d'a dreptul în Bucovina.

Înainte de a fi plecat, comisarii are o întâlnire cu Thugut și cu a-

ceastă ocaziune Thugut îl încredințează despre dârnicia Curții din Viena și promite că îi va da chiar înainte de plecare 1,000 galbeni. El spune totodată că această sumă nu e decât o dovadă neînsemnată despre generositatea Curții din Viena și că, în urmă, bunele lui servicii vor fi răsplătite cu prisos. Dar, temându-se ca nu cum-va Poarta să schimbe hotărârea și să numească alt comisari, Thugut nu dă lui Tahir Aga suma de 1,000 galbeni decât, așa zicând, în momentul plecării.

Afară de aceasta Thugut mai stăruiește pe lângă ministrul turcesc, ca Tahir Aga să fie înaintat în rang. Arătând, că Curtea din Viena va numi comisari o persoană cu rang de general, Poarta, spre a satisface buna cuviință, înaintează pe Mehmed Tahir Aga la rangul de Pașa cu trei cozi.

Curtea din Viena numește comisari de delimitare pe Baronul Barco, comandantul trupelor de ocupațiune, și, înainte de a pleca, îi asignează la casieria din Lemberg deocamdată 30,000 florini pentru cheltuieli secrete. Iară Baronul Thugut grăbește să dea comisarii împărătesc informațiunile despre caracterul și dispozițiunile lui Melek Mehmed, Pașa de Hotin și să i recomande mijlocii buni, între cari cu deosebire pe doctorul Rosa, medicul Pașei.

La 9 Octombrie 1775, comisarii se întâlnesc la Câmpulung și ia un scurt protocol, în care se obligă a observa la statornicirea granițelor harta autentică și convenția încheiată pentru cedarea Bucovinei.

Se încep delimitările.

Comisarii se urcă pe muntele Rarău și privind din culmea muntelui spre locurile mai așezate, văd focurile ca Baronul Barco poruncește a se aprinde la punctele mai rediccate ale viitoarelor hotare. De sine se înțelege, cu Baronul Barco, împreună cu ofițerii ce-i erau atașați, alesese un liniament, pentru care nu harta autentică și nu convenția, ci cerințele strategice fuseseră luate de bază. Pentru dânsii vorba era de a alege niște granițe, pe care trupele de apărare le pot bine observa.

Pe baza acestui principiu se urmează cu delimitările și astfel, mai ales între Siret și Suceava granițele se depărtează foarte mult de cele însemnate în harta autentică. Tahir Aga face mereu obiecțiuni, eară Baronul Barco îi răspunde, că granițele așezate sunt cele firești și că luând mai mult din locurile muntoase, ofițerii vor lua mai puțin pe șes.

În sfârșit, comisarii ajung cu delimitarea la ținutul Hotinului.

Melek Mehmed Pașa declară că din acest ținut nu se poate ceda nici un palmac, de oare ce întregul ținut e „teren afectat” al fortăreței, eară comisarii Tahir Aga declară că nu va semna protocolul de delimitare.

În zadar sunt toate încercările Baronului Thugut de a convinge pe Pașa de Hotin ori pe comisarii Turcesci; adăpostindu-se în dosul fermanului de însărcinare, el refuză orice înțelegere. Baronul Barco încearcă să i cumpere cu bani, dar mijlocii săi se întorc fără de nici un rezultat, încredințându-l că ori-ce încercare de felul acesta va trebui să rămână zadarnică.

Kaunitz află că Tahir Aga e foarte fricos și însărcinează pe Baronul Thugut a stăruia ca Poarta să-i trimită un ferman „de incurajare.” În loc însă de aceasta, Poarta poruncește să se constituiească din bătrâni din Hotin o comisiune, care să se rostească asupra adevăratelor hotare ale ținutului. Se constie și această comisiune, dar nici ea nu află că se poate ceda ceva din ținutul Hotinului.

Ast-fel negoțierile se încep iarăși la Poartă. Între Thugut, Kaunitz și Barco se discută cesțiunea dacă nu ar fi bine să se cedeze părțile luate în mai mult între Suceava și Siret ori poate chiar câte-va fășii din granițele Ardealului în schimb pentru o parte din ținutul Hotinului. Reis Effendi e foarte rezervat, ba chiar refuză de a se mai întâlni noaptea și în taină cu Thugut, arătând că nu și va mai pune capul în joc. Dar atunci Baronul Thugut îi trimite răspunsul, că tocmai atunci și-ar pune capul în joc, dacă s'ar îndărătnici, de oare-ce nu trebuie să uite cele petrecute. Întimidat poate prin această amenințare, Ismail Raif Bey se arată mai în bune dispozițiuni și se pune din nou în înțelegere cu Thugut, dar nu cedează nimic din ținutul Hotinului.

La 2 Iulie 1776 se încheie, în sfârșit, a doua convențiune pentru cedarea Bucovinei și peste puțin Baronul Thugut pleacă din Constantinopol. În această a doua convențiune se arată anume punctele bine hotărâte unde vor trebui să fie implantate pajurile împărătești și astfel întreaga cesțiune a cedării Bucovinei este în definitiv rezolvată.

Ast-fel, după negoțierii urmate în curs de patru ani la Constantinopol și St. Petersburg, Curtea din Viena a făcut o achizițiune prețioasă

pentru dânsa și mai mult o puțin superătoare pentru Rusii o picătură de sânge nu a curtu câștigarea acestei provincii sumele cheltuite spre a pregătirile și ocupațiunea sunt de neînsemnate, în cât abia nu fi luate în seamă. Afară de cile arătate mai sus, Baronul Tahir Aga mai făcut câtor-va dintre m Porții darurile de bună cuviinț bicnuite la Poartă. Cel mai puțin din aceste daruri era un cutr ruit lui Reis Effendi și făcut a cu multă maiestrie după modelul cutit, pe care ambasadorul sesc îl dăruise marelui Vizir în dienza publică. Toate cheltuieli preună nu covârșesc însă dar cut Maresăului de câmp Cor Romanzow.

(Va ur

LEGE

pentru interpretarea legii electorale din anul 1866, și pentru garantarea libertăților alegerilor.

Art. 1. Prin art. 5, din legea electorale se înțelege că „fac parte din al treilea legiu al orașelor” toți orașenii care tesc către Stat o dare anuală de vechi, iară nu și aceia care au domni în comunele rurale.

Art. 2. La art. 7 din legea electorale se adaugă următorul alineat:

„Delegații pot fi aleși dintre alegătorii ori-cărui colegiu, fără ca prin această alegere să și pierdă dreptul lor personal a vota în colegiile lor respective.”

Art. 3. În categoria de servitori, prevăzuți la art. 19 din lege, nu se înțelege tendenții (ingrijitorii de moși), călăreții (gramăticii) și în genere toți ploaiații caselor de comerț și stabiliment industriale.

Art. 4. Demisiunea funcționarilor, prevăzută la art. 26, spre a se cunoaște de legătorii trebuie se fie publicată prin *bulletinul oficial*, sau în ori-ce mod de publicitate, cu două săptămâni înainte de darea colegiului în care și va pune datura.

Art. 5. Prin art. 29 se înțelege că decătorul de curte nu poate se fie delegat sau membru al ver-unei Adunări județene unde se exercită jurisdicțiunea curții din care se face parte: iar județul de tribunal nu poate fi ales nici în dețele limitrofe.

Art. 6. La alineatul 2, art. 29, prin vintele de funcționari administrativi se înțelege în genere toți funcționarii, polițienesci, precum și acei ai colegiilor județene și comunale, excepțându-se conform alineatului 3, de la același articol, primarii, adjutoarele lor, și membrii consiliului comunal și județean.

Art. 7. Prin art. 33 se înțelege că cilele comunale rurale și urbane din deț sunt obligate a trâmite, până la 8 nuarie, listele electorale la consiliul comunal de reședință.

Acesta, având în vedere rolurile generale județului, va încheia lista generală va publica conform art. 34 pentru ca

PARTEA LITERARA

RADU

POEMA DE „RONETTI ROMAN”.

Un nou poemă, „Radu”; un nou poet, Ronetti Roman.

Dacă-i vorba să spunem adevărul curat, noi, Românii, nu avem să ne plângem de necetă literară: se scrie și se publică foarte mult atât prin foie, cât și în cărți deosebite; centa literaților e foarte mare și foarte activă; ear, din partea publicului, recunoștința nu lipsește.

E însă un lucru la mijloc: scrierile publicate sunt lăudate ca cele mai călduroase cuvinte, dar nu sunt citite.

Dintre cărțile, ce s'au tipărit în cel din urmă zece ani, istoria lui Mihai Viteazul e este aceea, care s'a vândut în mai multe exemplare; ear această carte a fost scrisă mai înainte de a se fi „civilizat” poporul român.

Mai înainte de a se fi publicat scrierile lui Nicolae Bălcescu, se putea zice, că publicul cetitor al românilor e mic, fiind-

că gustul nu este încă dezvoltat; se putea zice și s'a zis. De când însă scrierile lui Bălcescu au găsit cumpărători și chiar cumpărători mulți, ne-am încredințat, că nu publicul, ci scriitorii poartă vina pentru lipsa de cetitori. Dacă s'au găsit mulți oameni dispuși a citi scrierile lui Nicolae Bălcescu, nu rămănea îndoiială, că sunt mulți oameni dispuși a citi cărți, care sunt scrise ca aceea a lui Nicolae Bălcescu.

Se vede că românii citează, pentru-ca să aibă o plăcere senină, ear nu pentru ca să se supărăți de neștință cu care scriitorul și-a aruncat gândirile pe hârtie. N. Bălcescu are trei virtuți, fără de care nu ar putea găsi cetitori: iubirea de adevăr, sinceritatea avântului și curățenia formei. Toți aceia, care au, deopotrivă cu dânsul, aceste virtuți, își vor găsi cetitorii cuveniți: altora nu li se cuvân cetitori.

La noi s'a incubat răul obiceiul de a lăuda o carte numai pentru-că este o nouă carte, o sporire a „bagajului” național-literar. Ostentarea pe care o pune un om într-a scrie ce-va, această muncă oare-și-cum neplătită, este privită ca un merit, și pentru aceea literatul are un titlu la recunoștința publică și oamenii se în-

deamnă unul pe altii a-i citi cartea. Tocmai însă landele publice instrăinează pe cetitori, de oare-ce foarte adese-ori au cumpărat cărți fiind-că cetiseră landele despre ele și apoi au fost desamăgiți.

Una dintre cărțile, care a fost foarte cu prisos lăudată, este poema „Radu”; și chiar de pe acum trebuie să mărturisesc, că această poemă nu era vrednică de lauda ce i s'a făcut.

Este la noi o ceată de scriitori nevinoși, un fel de diletanți literari, oameni cu mal mult ori mai puțin spirit, cu mal mult ori mai puțin cultură, care, în momentele libere, „când n'au ce face”, își petrec vremea făcând proză ori poezii; accepția nu au mari pretențiuni, ci se mulțumesc cu titlul de „literat-național”, și publică mai ales în broșuri separate scrierile lor. Îndeobște ei știu prea bine, că valoarea literară a scrierilor, cu care îmbogățesc literatura, e foarte problematică; ei zic însă: fiește-care face cât poate, și e destulă voința laudabilă de a voi să faci.

Acesta adă tot dreptul la lauda publicului „competent”, fiind-că nici un o cantă.

Între accepția trebuie să fie numărât și autorul poemei „Radu”; tocmai pentru aceea însă poema, cu deosebire cum a fost publicată, este un păcat al tineretelor, o neștință, pentru care nu ne îndoiim că d. Ronetti Roman își va face însuși foarte multa mustrări.

Asemenea lucruri se scriu, se citesc amicilor literari, se păstrează, dar nu se publică, nici chiar în foi periodice

„Radu”, este o lucrare, care dovedește mult talent, dar o lucrare lipsită de valoare estetică, lipsită de gen literar, lipsită de curățenia stilului, o lucrare cu oarecare putere primitivă, dar supărătoare. Foarte mult trebuie să se șteargă „Radu”, pentru-ca bunul simț estetic să mulțumit, și foarte mult trebuie să se dauge, pentru ca unitatea și întregia să se adună la îndeplinire. Așa, cum e publicat, „Radu”, ni se înfățișează ca o gumă de bucățele cioplite și necioplite, frumoză și plină de zete, plăcete și sarbede.

Autorul însuși și cite în epilog:

„Poema-mi e sfârșită, dar nu e gata încă și versurile necioplite conține cu prisos.”

Nu trebuia dar să se publicată înainte de a fi fost „gata” și înainte de a se ciopliți versurile necioplite, care sunt cu prisos. A scrie nu este o datorie, și pentru aceea nimeni nu are dreptul de a publica de cât ceea-ce înanși crede că este hru frumos.

„Păriul care'n munte s'asvirile după stâncă Nu călă drumul neted în cursu-i fortunat” fiind-că este nu părăit, care nu știe ce face autor înse, care a scris o poezie, în care nu a căutat drumul neted, mal are

...le să se potă face numai la acest comunal de reședință, în termenul de lege.

...ele comunale rurale vor avea a numai lista alegătorilor indirecti ai și 4 (caci nu s'î ad domiciliul în unde se vor face contestațiunile pri- acest colegiu.

La art. 36 se înțelege ca, com- unale sunt datore ca în listele, se înscrie „locul”, adică să facă o cu adresa alegătorilor, care să co- pentru acel cari locuiesc în orașe și numărul casei, iară pentru acei locuiesc în comunele rurale, să coprin- ele plășei, al comunei și al pro-

...alta colônă din lista electorală să a data născerei, care să se con- prin biletul de botez, sau în lipsă, în declarațiune înscrisă a alegătorului. În alta colônă să coprină data natu- unei, pentru aceia cari vor fi streini, și să se scrie că nu se vor înscrie de cât cari au împământeniarea cea mare. În alta colônă va coprinde locurile un- tătorii și plătesc dările, arătându- în vremea dărilor ce plătesc în fie- calitate, arătându-se încă, în acea dată și numărul rolului său al chi- de contribuțiune.

...inalul listelor electorale, cari sunt nente, va fi de aci înainte ascernut în registru destinat anume, numero- suruit și sigilat.

...a falși intenționat, în aceste liste, a considera ca un falși în scriere pu- și pedepsit ca ast-fel.

...inscrierile făcute în listele electorale, către consiliul comunal, și cari nu sunt scrite în listele provisorii, vor fi publi- : — în termen de 10 zile, de la publi- a lor, vor avea drept alegătorii a le

...sa.

...înțelege că în acest termen nu se va putea cere și face noui înscrieri.

...9. Articolul 38 din legea electo- modifica precum următo:

...ele d'întîiu 5 zile libere ce urmăde, și miștii vor putea apela în contra ho- or consiliului comunal la tribunalul

...lui. — Aceste 5 zile libere vor fi erate exclusiv introducerii apelurilor

...a acelei instanțe.

(Va urma)

SENATUL

...a ținut nici astă-zî ședință, nefiind

CRONICA

...letatea studentilor în medicină, de

...niversitatea din București, ajungând

...stituirea ei definitivă, ne trimite

...tel ei.

...dorim noiei societăți o bogată și sănă-

...tă activitate.

...Londoner Correspondenz este titlul

...nove publicațiuni politice quotidienne

...grafiate, ce ne comunică zi pe zi ști-

...osite în Londra. Numeri, ce am pri-

...area de a nu publica această poezie de

...după ce a netezit drumul.

...ntorul zice:

...Musa când s'arată în mica mea chilie

...truncă o rază vie în haosul firos,

...o timp să dreg cuvinte cu molți dibăcie,

...pon așa cum iute din suflet înviorăc.

...a este! Ori cel puțin așa ar fi, dacă

...toe mai Musa ar fi aceea, care alege cu-

...lele potrivite. Chiar înse, dacă Musa ar

...de la aceasta și autorul în adevăr nu

...fi avut timp să dregă cuvinte, a-

...și, când își scria poezia, nimeni, dar

...lut nimeni nu-l silia să publice numai

...tă ceea-ce a scris și mai avea timp

...tul în urmă, după ce și-a vărsat facul.

...ar, după ce a mărturisit însuși că poe-

...nu e încă gata și că versurile necio-

...sunt într'ansul cu prisos, autorul se

...ingrădește cu următorul gir de necu-

...te:

...ar critica cea steampă va crede că cer

...[scuze,

...vold să fie bună și tremur de beca.

...sunt sătul de frase și de păreri confuze,

...să ce-I va place, nu-mi pasă mult de ea.

mit până acum, sunt variați și ne fac să presupunem că noua publicațiune își ia informațiunile din izvoare bune.

Prețul abonamentului pe o lună de 1 Liră sterlină, adică 25 lei noi, sau 20 mărci germane imperiale.

Salubritatea publică în capitală

Citim pe zidurile capitalei o „ordonanță”, a Primăriei, provocând pe cetățeni să contribuiească și din partea lor la păstrarea curățeniei străzilor și-a maidanelor.

Citim această circulară și ne pare bine că o putem citi; ne temem însă, ca nu cum-va să o pășim și cu gunoial, cum am pășit-o cu câni. Din nenorocire „ordonanțele”, multe și adesea ori prea aspre, ba câte odată chiar absurde au făcut pe locuitorii capitalei să nu mai fie seamă de „porunci” primăriei și ale prefecturii.

Ast-fel era cu „ordonanțele”, privitoare la câni din capitală, „ordonanțe”, în care prefectura cerea niște prăpășii și pentru aceea până în ziua de astă-zî câni umbli fără de șgardă, fără de botnița regulamentară și se sporesc, mereu se sporesc. Prefectul nu se mulțumea a poronci, că toți câni, ce se vor găsi fără de șgardă, vor fi dați în buna îngrijire a hengerului; ci mai cerea ca numele proprietarului să fie pus pe șgarda cânelui și ca din nou regulamentații câni se poarte botnița.

Mi-nuie, că nu se mai poroncia, că nici un căne de nici înainte să nu iasă în public fără mănăși de șirmă, pentru ca ast-fel liberii cetățeni să fie puși la adăpost contra ghiarelor ascuțite ale doștilor de poduri. În sfârșit, prefectura putea să ordone ori-și-ce, fiind-că, precum a dovedit urma, nu avea de gând a sili pe nimeni să se supună la ordonanțele date.

Am dori ca primăria să privească ordonanța relativă la salubritate din alt punct de vedere, să o ia la serios și să silească pe ori-și-cine a o respecta. Am dori, dar ne temem, că dorința nu ni se va implini.

Un singur exemplu va motiva această temere.

Afară, la gara Filaret, înaintea magaziei, fața cu grădina Vlasto, mult încercații pahonți au adunat în curgerea vremilor un strat monumental de murdărie, în cât po- toarea străbătea până în oraș. D. Dr. Felix, luând cestiunea salubrității la serios, a scris la dreapta și la stânga, a stărunit necurmat până ce în sfârșit, ovreil contractilău fost provocați să depărteze murdăriile remase pe urma lor. S'a încheiat un contract, prin care un anumit antreprenor (necunoscut) se obligă a curăți, cu prețul de 6000 lei noi (șase mii) și a de- infectat locul din naintea magaziei. Se asigură că acest antreprenor ar fi o perso- nă juridică, din care fac parte mai mulți onorabili membri ai poliției capi- talei: cu toate aceste, luni de zile au trecut, proprietarii caselor din apropiere mer- dău stărunit, dar până astă-zî stratul de murdărie nu a fost depărtat.

Am dori să știm dacă cei 6000 lei noi au fost încasați și dacă Primăria dispune de capitaluri destule spre a face ca ordonanțele să-I fie respectate.

PAPA LEO XIII.

Ast-fel remase el tot timpul la Perugia. Noui potențați de aci îl luară seminarul. Atunci Pecci luă seminaristii în Palatul său arhi-episcopesc, trăi între ei, se împăr- tășia de recreațiunile lor și îi invita la masă. Pentru preoții diecezei sale înființă academia sântului Toma.

De curând fu numit cardinal-ca- merlengo pentru a fi eschis de la alegerea de papă. Această intrigă n'a reușit. Meritele lui, însușirile lui sufletești l-au destinat pentru acest post înalt.

Ast-fel e în câte-va cuvinte isto- ria acestui om care a știut să ajungă acolo, de unde voia să-l depărteze uneltirile inamicilor săi.

Cât despre morală, noul papă are calitățile compatrioților săi, este tăcut, cu reflecșiune discretă și e- nergică, mai însemnat spiritualmente, de cât Gregoriu XVI, lipsit de ne- cuprinderea epileptică a predecesor- ului său.

După cum spun compatrioții săi, Leon XIII era în Carpinetto de o mare afabilitate. Era un vânător și un pedestraș pasionat, cunoștea fie- care potecă în munții și pădurile patriei. Chiar fiind cardinal vena- singur, cu fiuta pe spate. La vâ- nătoare și în călătorii purta haine grosiere, dar camăși roșii-de cardinal, care îl ajungea până la genuchi.

De și nobil, papa n'a purtat de cât simplul titlu de cavalerie, nici odată n-a căutat constatarea titlului său de noblețe. Este de remarcant, că în armele sale se află și o co- metă luminoasă. Credința poporului bazează pe aceasta profetiea cunos- cută a S-tului Malachia, care zice că următorul lui Pius IX va fi o lumină pe cer (lux in coelo).

Cardinalul Pecci scria odinioară:

„Rațiunea se revoltă; asemenea omului vițios descris de St. Pavel, armată cu arma negațiunii, ea se pune dincolo de tot ce se numește Dumnezeu, și pătrunzând odată în templul profanat, se crede singură în Dumnezeu, după ce a aruncat afară pe cel vechiu. Vă întreb, iu- biților, unde a rămas în lume un spațiu pentru creatorul vostru și restauratorul omenirii? Ferice de noi, dacă găsește un refugiu în in- mele ceteri unite a credincioșilor, dacă mai sunt suflete, care îi răspund, când bate la porțile lor—in marea societate nu mai găsește nici un loc. În numele științei l'au exilat de la schimbarea întâmplărilor; în onoarea unei neatârării superbe din instruc-

ție; în numele libertății din morală. Strigătul Iudeilor: „nu voim să dom- nească peste noi”, nu s'a ridicat nici odată mai sgomotos, nici mai ne- rușinat.”

Ori cum ar fi Leon XIII, este perso- ana cea mai însemnată a S-tului colegiului și prin instrucția, caracte- rul, înțelepciunea, energia și servi- ciele făcute, cel mai demn de a o- cupa postul în care se află. Unind într'o măsură dreaptă blândețea și severitatea, el e totdeauna iubit și temut.

(fina mâne)

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 7 Mai, 4 ore seara. —

Viena, 7 Mai.

Se telegrafiază din Belgrad către „N. fr. Presse” ca data de 6: „Mai multe mil de armuți musulmani din vechin Serbia, au luat armele, și înaintează contra trupelor sârbe. Se așteaptă o ciocnire.”

Se comunică din Constantinopol către „die Presse” cu data de 6: „Poarta a cedat în privința evacuării Șumlei; cetă- țile Varna și Batumul nu vor fi încă e- vacuate.”

Se telegrafiază din Constantinopol către „Tagblatt” cu data de 6: 30 escadroane de circaziieni au fost deja armate pe seama Angliei.

— Serviciul de la 7 Mai, 8 ore seara. —

Viena, 7 Mai.

Guvernul a făcut comunicări membrilor intrunirilor constituționale în privința com- promisiului cu Ungaria, explicând că apla- narea neînțelegerii existente a provenit din concesioni reciproce. Ministrul a ex- primat speranța că Reichsratul va adera la totalitatea aranjamentelor învoite între ministrul de afaceri și guvernul ungar. Dacă Reichsratul ar respinge una măcar dintre părțile aranjamentelor, compromiul întreg ar cădea.

Serviciul de la 8 Mai 9 ore dimineața

Londra, 7 Mai.

„Times”, comentând călătoria contelui Șvalof la Petersburg, dorește ca contela să renunțeze a face pe cabinetul rusesc să înțeleagă vederile reale ale guvernului en- glezesc, convingându-l de hotărîrea ace- stuia de a mănține aceste vederi și ex- ercîtând o înrînire pacifică. Nimic nu do- rește restaurarea împărăției turcești în Bol- garia, chiar și cu garanțiile pe care le-a statornicit conferința din Constantinopol.

Rusia, urmează „Times”, poate, cu bun drept, să formuleze multe revendicări im- portante. Rezultatele celui din urmă răs- boi nu vor fi date într'o parte; însă Rusia n'ar trebui să facă dificultăți, ci să pri- mească niște aranjamente cari nu lipsesc pe Engiltera de înrînirea ei legitimă a- supra Turciei. Guvernul englezesc își măn- ține vederile; el nu poate primi nici u-

compromis asupra cestiunii preponderanței rusești în Turcia; va asculta însă bucu- ros ori cari propuneri parțiale. Cereșea guvernului englezesc, ca întreg tractatul să fie supus congresului, nu este însoțită prin dorința de a nimici biruințele ru- sești, pe cât timp ele se ating numai și nu- mai de punctele pe cari Rusia la începu- tul războiului a declarat că le are în ve- dere.

Londra, 7 Mai.

Se telegrafiază, către „Times”, din Para: „Turcii ridică un gir de nonă dificultăți în privința depărțirii forțelor și își în- temeiază obiecțiunile pe tractatul de San- Stefano.”

Paris, 7 Mai.

Ieri seara s'a observat foarte mult o lungă intrăvorbire la care au luat parte prințul de Waller, prințul de Danemarca, ministrul afacerilor din afară și d. Gam- betta.

Berlin, 7 Mai.

Împăratul și împărăteasa au primit pe atașatul militar rus, d. de Reutern, care aducea o scrisoare autografă a împăratului Alexandru.

Constantinopol, 6 Mai

Doi comisari turci pleacă la Batum. Rușii ocupă Livana în preajma Batumului. Oști noi rusești au debarcat la Burgas. Rușii rămân la San-Stefano. Șikir-papa va pleca la Petersburg pe la sfârșitul sep- tembrie.

Pesta, 7 Mai.

În intronirea partidului guvernamental, d. Tisza a înfățișat cele din urmă stipu- lații privitoare la compromis. El a adăugat că cele două guverne consideră aceste sti- pulații ca cele din urmă și că nu sunt dia- puse la experiențe ulterioare. Intronirea a primit favorabil comunicările d-lui Tisza. Dânel a anunțat apoi, că marți va înfă- țșa proiectul privitor la creditul de 60 milioane.

DIN CAUZA DE PLECARE

VENZARE IMEDIATA

AVANTAGIOASA

Desfacere de o instalațiune completă din cele mai elegante mobile de Paris pen- tru mai multe odăi, precum: bronzuri, ta- blouri, obiecte de artă, servicii de masă, hamuri pentru 1 și 2 cai, caruți, etc.

A se adresa No. 133, Calea Mogoșoasi, peste drum de ministerul financelor, eta- giul de jos al caselor Niculescu, în toate zilele de la 1 până la 6 ore după amiază. (738-8)

Loteria Germană de bani. Nu lipsim d'a a trage atențiunea lectorilor acestui ziar asupra anunțului de ași a biroului principal de loterie Jeantbal & Co. in Hamburg. Nu se tratează aci de ver o întreprindere privată, ci de obliga- ționi de Stat pentru cari guvernul german la Hamburg garantează cu toată averea Statului. Având în vedere că Hamburg e metropola comer- cialului european, numărându-se între Statele cele mai bogate din Germania, un Stat a cărui fi- nanco se află într'ua stare brillantă, nu mai in- capă nici să îndoaie despre soliditatea acestei loterie de Stat. Ar fi de dorit că un număr con- siderabil a premiorilor principale conținute în această loterie să vie din noi în țera noastră.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de musică ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și la autor:

CANTECUL ROSIORILOR DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL. Poesia de Locotenent de stat major M. C. MANULESCU PENTRU VOCE SI PIANO de CAROL PAȘLL Iun. Prețul 1 leu banii 50.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la librăria Sococ et Comp

LA PLEVNA!..

Dramă în 1 act (în versuri). de G. SION Membrul societății academice române.

Da! știu că poezia privită-i ca ridicul și artele divine ca floarea vâștețesc, Că numai criticaștii sunt vecinici ca ni- micul;

Neperitorii ca mărtea, ca răul se'nmulțesc.

Cu capete departe de ori și ce gândire Lovesc în ori-ce carte făcend un sgomot [gros];

Luptându-se cu umbra-i cu propria-i orbire, Dintr'ânșii fie-care se crede-un semizeu.

În suflet vanitate, nerușinare 'n față, La gât cravată albă și ochelari pe nas, Semizeușii noștri de toate se agăță: E foarte trist d'o parte, de alta are hae.

Ne mirăm, că autorul, ca om de spirit, nu s'a temut, că vre-unul din criticii ei, nerușinarea în față se va folosi de cu- ventul poetic și va zice, că este o mare dosă de „nerușinare” în aceste cuvinte puse pe hârtie de un om, care își publică cea d'ântăi lucrare.

„Sunt sătul de frase și de păreri con- fuzo” zice autorul: nu știm însă ca, mai înainte de a fi publicat pe „Radu”, cine- va să-i fi făcut vre-o critică; ear critica

șicntă altora nu-i dă dreptul de a rosti aceste cuvinte aspre.

„Zică ce-I va place, nu-mi pasă mult de ea,” zice eară-și: atunci nu înțelegem pentru ce „Radu” a fost publicat. Alexandru ar putea zice că nu-i pasă de critică și, în adevăr, acela, care ar crede de cu- viință să spună vre-o scriere a lui A- lexandru unei critice publice, ar trebui să fie un om de la fire cam prost ori cam obraznic: d. Ronetti Roman, publicând cea d'ântăi a sa poezie, nu are însă de loc dreptul de a zice că nu-i pasă de ceea ce se va zice despre „Radu”. — Trebuie să-I pese, dacă dorește să producă vre-o-dată ce-va bun; trebuie să-I pasă, dacă cere să-I cumpărăm cartea și să ne perdem vremea citindu-o. Ori cine, scriind, tre- buie să respecte pe publicul pentru care scrie; chiar dacă ar scrie pentru un pu- blic foarte mic, trebuie să-I respecte pe acesta și să țină la părerea lui. Cu deo- sebire însă un autor, care pentru întâia oară i se înfățișează publicului, ne ia toate speranțele, când îl vedem lipsit de șial,

cu care toate sufletele s'ănătoase întră în viață. Modestia nu este de loc o virtute a sufletelor mari; din contră, mari fiind, mari se simt și aspre sunt față cu sufle- tele de rând: dar, din aceea, că modestia nu este o virtute a sufletelor mari, de loc nu urmează, că lipsa de modestie denotă un suflet mare. Ori cât de îndrăzneț ar fi, sufletul mare, când intră în viață, tot-deauna e șfrit, și numai apoi se umple de amărăciune și de dispreț pentru oamenii care îl încungioră. D. Ronetti Roman a găsit cea mai cu- venită pedeapsă pentru lipsa de bună cu- viință cu care s'a înfățișat publicului în epilogul poemei „Radu”: a fost lăudat chiar de către aceia pe care îl ocărăște în epilogul său. „Capetele departe de ori-și-ce gândire” aș lăudat poezia „Radu” și pe autorul ei: o mai amară satiră nu se poate.

Spre băgare de seamă!

In timpul din urmă și specialmente după ce că mai multe premii mari a loteriei de bani germană au fost câștigate în România, subsemnatul biroul principal de loterie primește mereu întrebări dacă n'ar fi decis a institui în România Agenție pentru vânzarea acestor obligațiuni de Stat.

Subsemnatul biroul principal regretă mult a nu putea satisface aceste cerințe de oare ce căutarea acestor losuri garantate de guvernul german la Hamburg e așa de însemnată încât că instituirea de agenție ar fi inutilă; deosebit de aceasta organizarea acestei loterie o așa de solidă că e imposibil a plăti și provision la agenți.

Biroul principal de loterie
Jsenthal & Co.
HAMBURG (Germania).

Biroul de anunțuri A. Steiner, Hamburg

Casele și grădina repausului marei vornice Ion M. Manu din Strada Vămei No. 1 respianția Mogosiei, sunt de vânzare în total sau în loturi. Doritorii se pot adresa pentru a trata condițiile la D. General George Manu, Strada Mogosiei No. 184 în toate zilele înainte de amiezii. (737-10)

DOCTORUL BLUMENFELD a mu-
ltau Ca-
la Mopilor No. 27 vis-a-vis de Pomu-Verde
(Tausis).

ARMATELORU RUSSO-ROMANE
BOUQUET DE PLEWNA
DEDICAT
M. S. Imperatului ALEXANDRU II
DE
ED. PINAUD
PARFUMOR
37, Boulevard de Strasbourg, Paris
Se afla la Parfumerii și Coaforii din Im-
periu și din Romania.
Singurul Deposit allé Aspasinet Mignot.

MARE SUCCES.
VELOUTINE

este o
FĂINĂ DE OREZ

de o deosebită specialitate, foarte fină, nesimțibilă, preparată cu Bismut, și posedă calitatea cea fericită, a da feței omului.

FRESCITATEA NATURALĂ
a tinereții.

CH. FAY,
Parfumeur la Paris, 9, rue de Paix.

Deposit în Bucuresci la farmacia d-lui
F. W. Zurner, și la d-nii Appel & Co.

PO-HO renumită esență japoneză, care
vindică iadată ori-ce durere de
cap, se găsește la farmacia d-lui F. Brus
vis-a-vis de biserică Sărdinar.

Un profesor de la o academi-
din Germania, do-
resce a predă lecțiuni în toate materiile
gimnasiunii, școlii reale sau normale, atât
pentru băieți cât și pentru fetițe. A se ad-
dresa la administrația acestei școli.

Loteria de bani germană

IN SUMA DE
8,608,800 Marci

Acestă loterie de Stat e staționată de guvernul german la Hamburg la al 274-lea de ori. Guvernul garantează cu toată averea Statului pentru plata de către câștigătorii și controlul guvernului nu privește numai pe emisiunea losurilor ci se întinde și asupra tuturor tragerilor, oferindu-se astfel publicului a siguranța cea mai bună. Emisiunea se face numai de 91,000 de la No. 1-9000 losuri originale și din această sumă 49,600 mai mult ca jumătate trebuie să câștige premii, după cum se vede din programul oficial a tragerii.

Premiul principal care este de câștigat în cazul o l mai fericit se arță la **Mărci 375,000** sau **500,000** Lei noi

special mai sunt de câștigat premiurile următoare:

	Mărci	in Lei noi
1 premiu	250,000	333,333
1 "	125,000	166,666
1 "	80,000	106,666
1 "	60,000	80,000
1 "	50,000	66,666
1 "	40,000	53,333
2 premii	36,000	48,000
3 premii	30,000	40,000
1 premiu	25,000	33,333
5 premii	20,000	26,666
6 "	15,000	20,000
1 premiu	12,000	16,000
23 premii	10,000	13,333
4 "	8,000	10,666
2 "	6,000	8,000
31 "	5,000	6,666
74 "	4,000	5,333
200 "	2,400	3,200
402 "	1,200	1,600
621 "	500	666

împreună 49,600 de premii. Tote 49,600 de premii se trag în 7 secțiuni de trageri, tragerile a diferitelor secțiuni se succed repede și numai cu o mică întrerupere, astfel în cât tragerile tuturor secțiunilor și prin urmare a întregii loterie — se termină în câte-va luni, o decizie mai grabnică, nu oferă nici una din celor lalte loterii de Stat europene.

Contra trimiterii sumei de
Prin **48** pentru un bilet intrag
24 jumătate bilet

subsemnatul biroul principal de loterie însărcinat cu desfacerea acestor bilete, expediază aceste bilete originale investite cu armările Statului pentru primele 3 secțiuni de trageri, în toate piețele lumii. După terminarea acestor 3 secțiuni de trageri, posesorii de bilete primesc de vreme bilete noi pentru cele 4 secțiuni de trageri următoare, în cât că se-care are ocaziune a participa la toate 7 secțiuni de trageri cu șansele lor de câștig. Transmiserea costului se poate face în monedă de hârtie ver-unui alt Stat european d. e.

în forin austriece scotindu-se 2 l. n. forinul în bilete de bancă franceză l. n. francul sau în mărci de poșta română primindu-se pe de deplin fără arăjământ, precum și în poliște asupra Parisului, Londra, Marsella, Trieste, Pestă, Viena și Odesa.

După fiecare trageri purtătorii de losuri primesc lista oficială a rezultatului în care lista toate numerele trase împreună cu câștigurile lor respective sunt detaliate într-un mod foarte exact.

Plata premiurilor se efectuează sub controlul guvernului german la Hamburg. Participarea publicului român la Loteria ce a avut loc în urmă, a fost așa de însemnată în cât că sub-semnatul biroul principal de loterie și-a dobândit actualitate corespondente în toate piețele mai mărire din România spre că plata premiurilor să se facă la domiciliul câștigătorilor.

Comandele pentru tragera viitoare se primesc până la 20 Mai st. n.

Biroul principal de loterie
Jsenthal & Co.
Casa de Bancă.
(Germania) Hamburg.

Corespundem românește, francezeste, englezeste, italienește, spaniolește, portugezeste și grecește.

Din România scrisorile seosec la Hamburg în 70 de ore.

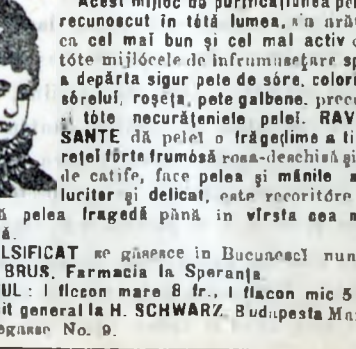
Biroul de anunțuri A. Steiner, Hamburg

FRUMUȘEA!

FRĂGEȘIMEA TINEREȚII A PELEI

Ca mijloc neîntrecut pentru înfrumusețarea peleii să recunoască de toate damale cea cercetată de autorități, excelenta, nevătămătoră și adevărată

RAVISSANTE
de Dr. LEJOSSE, Paris.

Bonbone de plante

CONTRA DUREREI PEPTULUI
(SPITZWEGERICH)

pentru vindecarea boalelor de plămâni și de pept, tusă, tusă măgărăsoasă, răgușela și flegmă bronchială.

Planta cea neprețabilă, care produce natura pentru bine și vindecarea omului suferință, conține într-însa secretul până astăzi încă nălmăurit, a da alinare grabnică și sigură pelei inflamate ale legemii, al voduului gitlejului și al sistemului gitlejului, și prin aceasta grabnică vindecarea că se poate mai iute a acestor organe înolmăvite. Fiindcă noi garantăm la fabricatul nostru pentru amestecarea curată de zahăr și planta de pept (Spitzwegerich), rugăm a observa bine marca noastră de comerț înregistrată la autoritatea comercială și înălțura noastră pe cartonul, căci numai atunci va fi adevăratul nostru fabricat.

Victor Schmidt & Söhne.

Fabricanți c. r. priv. Viena, Wieden, Alteynasse 49.
Singurul deposit pentru totă România la d-nu
ONSTAV RIETZ, la Stegul alb, Strada Carol, în Bucuresci.

SAPUN MEDICAL DE PACURA

al lui **BERGER**
se întrebuințează cu succes sigur de nouă ani în urma recomandării și atestărilor a d-lor: profesor Dr. Cavalier de Schroff, profesor Heller, Dr. Melichar și multor medici și altor persoane ca remedii contra

TUTULOR BOLELOR ALE PIELEI
precum și contra necurățeniei feței.

mai ales contra riei, peelingilor, hulelor dulce, purdilelor, mătreața capului și a barbei, pezel obrazului și a trupului, nasului roșu, degerăturii, transpirației piciorilor și contra tuturor boalelor de cap ale copiilor. Mai este și de recomandat generalmente ca un mijloc purificator la spălat. Dacă săpunul de păcură al lui Berger se întrebuințează în genere ca mijloc de spălat pe pelea sănătoasă sau din când în când în băi, atunci va da pelei o finețe și freschețe extraordinară, precum nu va produce nici un alt săpun, printr-înșă de toate hălele sau enumerate ale peleii.

Prețul unei bucăți împreună cu descrierea întrebuințării 1 franc.

Săpunul de păcură al lui Berger conține 40 la sută păcură conc de lemn, se prepară cu mare băgare de seamă și se dovedește foarte mult de toate cele-alte săpunuri de păcură afătură astăzi în comerț.

— Spre a se feri de falsificat —
nu se cără dinmăina săpunul de păcură al lui Berger și să observe înălțura cea verde.

Depositul general pentru România în roș și în detalii în Bucuresci în farmacia la Speranța a lui BRUS. Deposite în Braila, farmacia Hapites, Craiova, farmacia Moes; Focșani, farm. Linde; Galați, farm. Curlovits; Iași, farm. Kowya; Ploesti, farmacia Schuller.
Afară de aceste, se-care farmacie se află în posesie a putea preda Săpunul de păcură al lui Berger cu prețul original. Pentru comăni în gros și în detalii să se adreseze către depositul principal: Farm. G. HELL, în Troppau. (712 2)

Avis.

Considerând că diverse premii însemnate, egite la tragera principala a loteriei de bani germană ce a avut loc în Decembrie 1877, n'au fost încă până astăzi din partea câștigătorilor în România, sub-semnatul biroul principal de loterie rogă d'a-i se comunica din câștigătorii doresc că plata sumelor câștigate să se facă la domiciliul lor în România. Cererea aceasta va fi respectată și urmată numai de cât. Ensă să atrage atențiunea încă o dată de a știința grabnic pe sub-semnatul biroul principal de loterie, altminterea ar trece termenul de plată.

Biroul principal de loterie
Jsenthal & Co.
HAMBURG (Germania)

Biroul de Anunțuri A. Steiner, Hamburg

SCÂNDUR ȘI DUSUMI

400,000 de fie-care dim
de prima cal
pentru lucru de dolgăerie și tamplărie
precum și lemne de construcție se vând
cu preț foarte moderat și fix la depozit
med vis-a-vis de fabrica de tuturi
(736-12) **LESSE**

HOTEL WEISS

BRASIOV.
Sub-semnatul am onora a înscințării Onor. Public voingorii, că am laud aspru acest hotel, și mă vâdii sili a satisfacții și privința curățeniei cât și prețurilor este. Se găsece odăi de la 60 kr. până la 10 forin. Cu deosebită atenție
Ion Hauptmann
Antreprenor.

Un profesor de limbele

adept, R. Romană, cunoscut în Bucuresci, oferă a patiniile săs ca profesor, translator o redacțiune, școlii sau casă particulă. A se adresa la administrațiunea acestor diar.

DICTIONAR PORTATIV

GERMANO-ROMAN
de
THEOCHAR ALEXI
Prețul 3 lei 20 bani.

CE SE POATE CAPATA PENTRU 8 FRANCI

LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA

LINGERIA DIN VIENA
Calea Mogosiei Palata „Dacia“

- Pentru 5 franci: 1 Pantalon sau 1 Camison de Pichet de iernă.
- Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engleză.
- Pentru 4 franci 50 bani: 1 părech ismenă bărbătești.
- Pentru 5 franci: 6 perechi manchete ori ce lason.
- Pentru 5 franci: 6 gulere pentru bărbai de olandă fină.
- Pentru 5 franci: 12 gulere engl., în ori-care lason și marime.
- Pentru 5 franci: 4 părech ciorapi patentate.
- Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
- Pentru 5 franci: 12 hătiște albe de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 hătiște bine colorate tivite și apălate.
- Pentru 5 franci: 6 prosopce de pânză curată.
- Pentru 5 franci: 6 servetele de masă de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 servetele albe de cașid.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă sau brodată.
- Pentru 5 franci: 2 hătiște cu monogramă în brodate.
- Pentru 5 franci: 1 hătișă franceză în brodată cu dantele.
- Pentru 5 franci: 1 corset de damă.
- Pentru 5/2 franci: 0 cămașă de noapce de dame.
- Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodate pentru cămași de bărbai.
- Pentru 8 franci: 1 fustă de pichet de iarnă.
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 5 franci: 1 fașă de masă onlorată cu ciucuri, pentru café.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă sau o părăche de iamen de damă, bogat brodate.
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisă.
- Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
- Pentru 25 franci: 42 de coși = 1 bucată Chifon francezesc.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfants en laine couleur.
- Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tarlan englez de 5 coși.
- Pentru 20 franci: 24 coși Pichet.
- Pentru 5-12 franci: 0 hătișă sau o pereche de iamen de lână.
- Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Hamburg, de 26-46 coși.
- Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 50 coși.
- Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coși.
- Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Hătișă francez.
- Pentru 12-35 franci. Plapămă de lână foarte fine.

Afară de articolele menționate se găsește tot-d'una trusouri complete.
Calea Mogosiei Palata „Dacia“
Comăndile din districte înscințate cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic conștiincios

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU ȘI RENOMITU MAGASIN
LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA
PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5. Strada Carol I No. 5.
(Curtea Veche) (Curtea Veche)

vis-a-vis de Sig. Prager vis-a-vis de Sig. Prager.

Am onora a înscințării pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbai, Dame și Copii, după fasonale cele din urmă, — precum și un mare transport de Cisme lungi de Lak rusesc, de luct și de Vues, ca și Mantale de Cauciuc pentru ploă, prima calitate; asemenea și Galoși de Gumi.
Sub-semnatul aduc mulțumirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat monșior atei mele firme de un interval de 12 ani care până acum a depus probe suficiente de fina calitate a mărfii ca și de estințitatea prețurilor, sperând că și de acum înainte, va bine-voi ai da concursul său găsiind tot-d'una atât mărfuri fine și fasonate cât și prețuri foarte moderate.

Cu toată stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

PHARMACIA LA „SPERANTIA“

26, CALEA MOGOȘOAEI, 26.
DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.

Obiecte de Cauciuc și Articole de Toalete. — Asemenea se angajează a efectua ori-ce comănde din resortul medical.
BRUS.